

[Lone Dybkjær.]

faget. For det andet ved ikke at kræve afgangsprøver i alle fagene dansk, regning og matematik, tysk, engelsk, fysik og kemi, idet det må anses for at være en skærpelse i forhold til i dag, og desuden kan det betyde en række administrative ulemper, som kan forsinke meddelelserne om fordelingen af eleverne til gymnasierne.

Endvidere adskiller det sig også fra undervisningsministerens forslag på to hovedpunkter. For det første ved at kræve afgangsprøve og for det andet ved, at det fortsat er den hidtidige skole, der indstiller til gymnasiet, hvem den mener er egnet til gymnasiet.

Vi håber på, at vi med et sådant forslag vil kunne samle et bredt flertal i folketinget, og vil gerne appellere til et samarbejde omkring forslaget. Det vil, som jeg indledte med at sige, være meget ulykkeligt for eleverne og deres forældre, hvis dette ikke sker, hvis man kan risikere en siksakkurs afhængig af bare en anelse forskellig sammensætning af partigrupperne i folketinget. Vi håber derfor på, at både fempartigruppen og undervisningsministeren med socialdemokratiet vil være villige til at forhandle om vores lovforslag. Vi vil naturligvis også selv være villige til det. Vi har prøvet at fremsætte noget, vi mente kunne være et kompromis, men det er klart, at udgangspunktet har været, at vi ønskede et forhandlingsgrundlag.

Kristine Heltberg (SF):

Det ville være temmelig meningsløst at bruge uendelig meget af folketingets tid på igen at drøfte gymnasiereformen, som vi jo har drøftet både i undervisningsudvalget i uendelig lange tider, og som vi også har haft fremme her i salen.

Men jeg kan ikke tilbageholde min bitterhed over, at man fra venstres side, venstre, der dog har været et forligsparti, man har kunnet stole på, hvor et ord var et ord, har villet være med til at fremsætte det lovforslag, vi arbejder med her i øjeblikket, et lovforslag, der i den grad er i strid med folkeskoleforliget.

Jeg hørte til min undren fru Tove Nielsen gentage også her i dag, at hun ikke kan se, at venstre her handler i strid med det forlig, man har indgået. Men det synes dog at være ganske indlysende klart, jeg kan blot henvise til hele udformningen af § 14, således som den foreligger i det af venstre m. fl. fremsatte lovforslag.

Det forekommer mig, at den tankegang, der bliver udtrykt i denne udformning af den centrale paragraf i hele lovforslaget, er en tankegang, der ligger uendelig fjernt fra den tankegang, man mødte, dengang man for tilsyneladende ikke så mange år siden forhandlede om folkeskoleforliget, og hvor den frie adgang til gymnasiet var den eneste logiske og konsekvente følge af den lov, man arbejdede med.

Folkeskoleforliget indebærer jo, at man så at sige ikke kan dumpe ud af folkeskolen. Det indebærer, at man har tillid til forældre, lærere og elever, til den afleverende skole med hensyn til, hvem der skønnes egnet til optagelse i gymnasiet, uden at tvinge prøver igennem.

Det forekommer mig, at venstre ikke blot prøver at tvinge en mellemskoleeksamen ind ad bagdøren, men i og for sig næsten gør det på en måde, der gør den gamle mellemskoleeksamen til noget, man dog ville have foretrukket, fordi der stod alle dog i og for sig nogenlunde lige over for kravene. Her bliver det hele pakket ind og gjort så besværligt som muligt, således at det typisk er de velbjærgede, de særlig velskolede, forældres børn, der får bedst mulighed for at komme i gymnasiet. Adgangen gøres i og for sig endnu mere kompliceret, end den ville have været under nogle helt forældede love.

Jeg synes, der er tale om et så alvorligt tilbageskridt og en sådan fuldstændig opgivelse af den tanke, der lå bag reformen af folkeskolen, at jeg slet ikke kan forstå, at det er det samme parti, vi har med at gøre i begge situationerne.

Det forekommer mig derudover nødvendigt at sige, at selv om jeg ikke betragter undervisningsministerens forslag som et, jeg i en anden situation ubetinget ville have været begejstret for, så er det dog så indlysende bedre, idet det er en klar konsekvenslov af det folkeskoleforlig, man har vedtaget, at man dog roligt, som det ser ud i øjeblikket, kan tilsige dette forslag sin fulde støtte.

Jeg vil nok sige, at hvis man skulle lave en gymnasielov i dag svarende til, hvordan man kunne forestille sig ændringerne i overensstemmelse med de tanker, som rører sig i mit parti, hvad angår netop denne aldersklasses uddannelse, ville det have været et lovforslag, som jeg i og for sig også tror ministeren ville have set som en del af en samlet lovgivning omkring de 16-19-åriges uddannelse. Nu vel, det er vi langt fra i øjeblikket, men vi kan ikke strække os ret meget videre, end vi gør med hensyn til